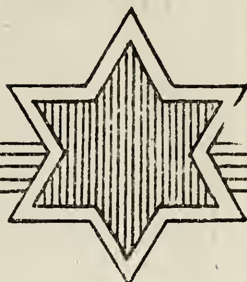
SKANDINAVIENS STJERNE

— for 100 Aar siden:

6. April tog en 5 Dages Konference sin Begyndelse. I sine Indledningsbemærkninger ytrede *Joseph Smith:* „De, som ønsker at afstedkomme Splid ved denne Lejlighed, vil blive skuffede“.

7. April holdt *Joseph Smith* for en Forsamling paa næsten 20 000 en Tale, der varede ikke mindre end 3 1/2 Time.

i Aar Generalkonference i København: 25. - 30. Juni.

INDHOLD

APRIL 1944 | 93. AARGANG | NUMMER 4

GENERALKONFERENCEN.

Om tre Maaneder vil Generalkonferencen løbe af Stabelen. Personlig glæder jeg mig saa meget, som jeg ikke har gjort længe. Jeg haaber, at Søskende i Provinsen i vid Udstrækning vil sørge for at lægge deres Ferie, saa de kan overvære denne store Begivenhed. Det bliver tre Aar siden, vi var samlet fra hele Landet, nemlig ved Ungdomsstævnet i København i Juni 1941. Nu oprinder Lejligheden igen, da vi skal mødes, og denne Gang for at fejre Mindet om vor elskede Profet. Jeg garanterer for, at det vil blive uforglemmelige Dage.

Københavnerne vil gøre alt for at gøre Opholdet for vore tilrejsende saa behageligt som muligt. Gæsterne skal mærke, at de er hjerteligt velkomne. Vi skal føle os som en Søskendeflok, der bringes endnu tættere sammen ved den enestaaende Lejlighed, der byder sig til at hylde Profeten Joseph Smiths Minde.

Og Programmet. Ja, vi vil gøre alt for at gøre det saa lødigt og godt som muligt. Vi forsøger at stable et Program paa Benene, som Kirkens Medlemmer kan være stolte af, og som samtidig vil bære Præg af virkelig Kunst.

Og naar vi saa næste Gang skal fejre en stor Begivenhed, i Juni 1950, til Minde om Hundredaarsdagen for Evangeliets Indførelse i Danmark, lad os da haabe, at denne kan faa endnu videre og bedre Rammer, naar Freden igen har holdt sit Indtog i Verden. Da vil Repræsentanter for Kirkens Generalautoriteter sikkert være til Stede og kaste Glans over Begivenheden sammen med vore norske og svenske Søskende.

Men i Aar er den store Begivenhed: Generalkonferencen i København.

Vel mødt da!

Orson B. West.

JESU KRISTI KIRKE

af Ældste Orson B. West.

Vi, der er Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, tror af vort ganske Hjerte, at Kirken blev grundlagt ved Aabenbaring, og at den stadig har direkte Kontakt med Himlens Gud. En saadan Tro giver Medlemmerne en uanet Styrke i deres Liv; vi har Sikkerheden og Visheden om at tilhøre en stor og mægtig Organisation, hvis Maal er at tilvejebringe evigt Liv og Ophøjelse i Gud vor Faders Rige. Vor Kirke — Guds Kirke — er en Organisation, som arbejder aabenlyst, der intet har at skjule, fordi den kun ønsker eet: at hjælpe Mennesket. Hvordan udfører den egentlig dette Hverv? Der kunde skrives store, dybsindige Afhandlinger om Mormonismen, dens Filosofi, dens Historie, dens Lære, dens Oprindelse. Men lad os i Korthed sammenfatte dens Opgave i følgende: 1) Den giver hvert eneste Medlem Lejlighed til Udvikling og Forbedring. Dens demokratiske Opbygning er en Garanti for, at enhver — Mand eller Kvinde — der ønsker at udrette noget, vil faa denne Trang opfyldt. 2) Den har givet Menneskeheden et økonomisk System, der kunde fjerne al Fattigdom og Uretfærdighed. 3) Desuden lærer den Menneskene, hvorledes de kan forbedre deres Helbredstilstand og opnaa længere Levetid.

Disse Punkter, der her er omtalt, er ganske vist »kun« af materiel Interesse og praktiske Fordele. Alene disse Ting vilde retfærdiggøre Kirkens Eksistens og indrømme den en høj Plads i Historien. Men den gør mere end dette, og »dette mere« er det, der gør den til Guds Kirke. Den lærer os for det første om Frelsensplanen, Guds største Gave til Menneskene, for det andet viser den Menneskeheden, hvorledes den kan modtage Hjælp og Inspiration fra Gud. For det tredie giver den Menneskene Anledning til at tjene de levende og de døde; for det fjerde bibringer den Menneskene Forstaaelsen af og Kundskaben om Livet efter Døden, og for det femte giver den Menneskene Kundskab om, hvorledes de skal opnaa Frelse og Ophøjelse.

Som Medlemmer af denne Kirke maa vi aldrig nogensinde glemme, at den virkelig er Guds Kirke, og at den blev grundlagt paa Aabenbaringens Klippe. Og ligeledes maa vi aldrig miste den Kundskab og det Vidnesbyrd, at Joseph Smith var og er en sand Guds Profet. Præsident Grant har paa træffende Maade karakteriseret De sidste Dages Helliges Forhold til Profeten Joseph: »Hvis den Dag nogensinde skulde komme, at De Sidste Dages Hellige som et Folk mister den absolutte Overbevisning om, at Joseph Smith var og er en Profet af den sande og levende Gud, saa vil hele Mormonismens Grundvold styrte i Grus.«

Dersom det ikke er absolut sandt, at Joseph Smith var en Profet, og at Moroni gav ham de Guldplader, hvorfra Mormons Bog er oversat, er hele den saakaldte Mormonisme et Blændværk, en Snare og et kæmpemæssigt Bedrageri.

I modsat Fald er det den største Velsignelse, som eksisterer i Verden i Dag; og vi har da Ret til at forlange, at Menneskene underkaster Kirkens Lære et alvorligt Studium. Der er Tusinder af Mænd og Kvinder, der har denne absolutte Overbevisning om Profeten Joseph Smiths guddommelige Mission, og blandt disse er der Mennesker fra alle Samfundslag, Mennesker med den højeste Uddannelse og Mennesker med ringe Uddannelse, men eet er fælles for dem: deres oprigtige Tro paa Kirken og deres faste Overbevisning om Profeten Josephs guddommelige Kaldelse.

Mange oprigtige og ærlige stiller os da ofte det Spørgsmaal: »Ja, men hvordan kan vi faa dette Vidnesbyrd?« Og vi svarer dem, at dersom de ønsker at faa et Vidnesbyrd om dette Værks Guddommelighed, skal de blot følge Moronis Raad, der lyder saaledes: »Og naar I modtager disse Ting, formaner jeg eder til at adspørge Gud, den evige Fader, i Kristi Navn, om disse Ting ikke er sande; og dersom I bede af et oprigtigt Hjerte og med fast Forsæt, samt med Tro paa Kristus, vil han aabenbare Sandheden deraf for eder formedelst den Helligaands Kraft.« — — Moroni 10:4.

Og et bedre Raad kan der ikke gives noget Menneske, thi dersom det vil følge dette, vil det opnaa en Glæde saa stor, at Ord ikke kan beskrive den. Vi kan ikke sige højt nok: Guds Kirke findes paa Jorden i Dag, den Kirke, hvori Kristus er Hovedhjørnestenen.

Modernisering af Bibelsproget?

I Artiklen i Februar-Nummeret af STJERNEN om KAJ MUNK-Bøgerne, Apostlenes Gerninger og Jesus' Historier, citerede vi et Stykke af førstnævnte som Prøve paa den Stil, som Digteren havde givet den gamle Beretning.

Ogsaa i Dagspressen har man haft Øjnene aabne for det Problem, som der bør røres ved: Om Sproget i Biblen bør »følge med Tiden«, eller om man maa forlange af Læserne, at de skal »gaa tilbage i Tiden«. Saaledes bragte Berlingske Aftenavis den 5. Februar en overmaade interessant Artikel af Professor, Dr. theol. Holger Mosbech »Ny Bibeloversættelse i moderne Stil«. Fra denne Artikel, som egentlig fortjener at læses i sin Helhed, er taget alle i nærværende Artikel i Citationstegn staaende Afsnit, mens Citater fra Kirkens Standardværker vil være *kursiverede*.

Problemet vil ogsaa være aktuelt for os. Nok er samtlige vore STANDARDVÆRKER med Undtagelse af Bibleus gamle og nye Testamente af ret ny Dato (ca. 100 Aar gamle), men selv Teksten i disse bærer Præg af at være udformet i en anden Tidsalder end vor. Og helt nær paa Livet har vi fornylig faaet Problemet, idet der som bekendt for et halvt Aar siden fra Missionskontoret er udsendt nye Tekster med NADVER-VELSIGNELSERNE. Disse Rettelser angik dog kun direkte grammatikalske Fejl. Det hed i den gamle Tekst:

O Gud, du evige Fader, vi beder dig i din Søns Jesu Kristi Navn at velsigne og hellige dette Brød for alle deres Sjæle, som nyde deraf, at de maa æde det til Ihukommelse om din Søns Legeme og vidne for dig, o Gud, du evige Fader, at de ere villige til at paatage dem din Søns Navn, og bestandigt erindre ham og holde hans Bud, som han har givet dem, at hans Aand altid maa være hos dem, Amen.

mens det nu hedder:

O Gud, du evige Fader, vi beder dig i din Søns Jesu Kristi Navn velsigne og hellige dette Brød for alle deres Sjæle, som nyder deraf, at de maa æde det til Ihukommelse om din Søns Legeme og vidne for dig, o Gud, du evige Fader, at de er villige til at paatage sig din Søns Navn og bestandig erindre ham og holde hans Bud, som han har givet dem, at hans Aand altid maa være hos dem, Amen.

»Jævnsides med Bestræbelser for at fastholde et gammeldags og forældet Bibelsprog findes der ogsaa en kraftig Bevægelse i stik modsat Retning, nemlig for at faa Skriftens Udtryksmaade moderniseret, saaledes at den helt og holdent kommer paa Linie med det almindelige Tale- eller Litteratursprog.« — — »Den Bibeltekst, der

skal autoriseres og anvendes til Oplæsning i Kirkerne, kan imidlertid ikke tilfredsstille mere vidtgaaende Reformkrav; den maa nemlig nødvendigvis paa mange Punkter tage Hensyn til den tilvante, fra ældre Tider overleverede Udtryksform og især være forsigtig med Ændringer i kendte og betydningsfulde Skriftord.«

Og senere i Artiklen skriver Professor Mosbech: »Skal man oversætte Værker, der stammer fra en fjern Fortid og en fremmed Kulturkreds, har man to modsatte Fremgangsmaader at vælge imellem; Schleiermacher har træffende karakteriseret dem ved at opstille det Alternativ, at man enten kan søge at føre Læseren hen til det Sted, hvor Forfatteren befinder sig, eller omvendt: stræbe at bringe Forfatteren hen til det Stade, hvor Læseren staar. I første Tilfælde oversætter man saa ordret som muligt med Bibeholdelse af Originalens særlige Begreber og ejendommelige Udtryksformer og fremkalder derved hos Læseren et tydeligt Indtryk af, at Skildringen hører hjemme i en helt anden Forestillingsverden end hans egen. Vælger man derimod den anden Fremgangsmaade, gengiver man Teksten friere uden at føle sig bundet af Originalens enkelte Gloser og Vendinger; man tilstræber nemlig at udtrykke sig saaledes, som man tænker sig, den oprindelige Forfatter vilde have gjort, hvis han havde levet paa Oversætterens Tid og havde haft hans Sprog som Modersmaal. Opgaven bliver altsaa først at leve sig ind i det Digterværk, der skal gengives, og derpaa genskabe det paa en ny og helt selvstændig Maade; i mange Tilfælde maa man da se bort fra ordret eller nøjagtig Efterligning af Originalens enkelte Udtryk og Sætninger og lægge Hovedvægten paa, at Oversættelsen paa en Nutidslæser kommer til at gøre samme Indtryk, som det oprindelige Værk i sin Tid gjorde paa det Publikum, for hvilket det var bestemt.«

»I ældre Tid tilstræbte Oversætterne som oftest en nøjagtig Gengivelse af Originalens Udtryksform, altsaa at nærme Læseren til Forfatterens Standpunkt; og dette er stadig Idealet for de fleste Bibeloversættelser. Men i vore Dage er man mere kommet ind paa at lade Oldtidsforfatterne tale Nutidens Sprog og saaledes nærme dem til den moderne Læsers Stade.«

»Et Indtryk af, hvad en saadan moderniseret Gengivelse betyder, kan man faa blot ved at sammenligne de indledende Sætninger i den nye Form med den autoriserede Oversættelse fra 1907; heri begynder Apostlenes Gerninger saaledes:

Den første Bog skrev jeg, o Theofilus! om alt det, som Jesus begyndte baade at gøre og lære, indtil den Dag, da han blev optagen, efter at han havde givet Apostlene, som han havde udvalgt, Befaling ved den Helligaand!

»I Prøveoversættelsen fra 1942 er dette forbedret til:«

I mit første Skrift fortalte jeg dig, Teofilus, om alt, hvad Jesus gjorde og lærte fra Begyndelsen af og indtil den Dag, da han blev optaget (i en Note: til Himmelen), efter at han ved Helligaan-

den havde givet sine Befalinger til Apostlene, som han havde udvalgt sig.

»I Kaj Munks Gengivelse hedder det med en friere og mere naturlig dansk Udtryksmaade:«

Min første Beretning for jer, Hr. Teofilus, drejede sig om Jesus, hans Gerninger og hans Lære, fra Begyndelsen af og indtil hans Himmelfart, som fandt Sted, efter at han ved den hellige Aand havde givet Direktiver for Fremtiden til de Apostle, som han havde udvalgt sig.

»Blandt de Ejendommeligheder, som giver det moderniserede Tekststykke dets Præg, vil mange Bibellæsere rimeligvis først og fremmest hæfte deres Opmærksomhed ved Anvendelsen af Udtrykket: »Direktiver«. I de autoriserede Bibeloversættelser har man nemlig hidtil med stor Konsekvens fulgt det Princip at undgaa alt, hvad der kan kaldes Fremmedord, selv om de paagældende Gloser længe har haft Borgerret i dansk Sprog og i Nutiden forstaas og benyttes af enhver. Det er denne Stræben, der har ført til, at man i Bibelsproget benytter Høvedsmand i Stedet for Kaptajn, Stridsmand i Stedet for Soldat, Borgen i Stedet for Kaution osv.; og den er en af de væsentligste Aarsager til, at Fremstillingsformen ofte virker gammeldags, fremmedartet og unaturlig, for adskillige Læsere endog vanskeligt forstaaelig.«

At ogsaa vor Kirke, saa ung den end er, »moderniserer« vore seperate Oldtidsbøger, hvis ældste Oversættelser kun er godt 100 Aar gamle, fremgaar ved en Sammenligning af de første Linier i MORMONS BOG i Udgaverne 1851 (den første danske) og 1911 (den nyeste):

Jeg Nephi var avlet af retskafne Forældre, derfor var jeg nogenlunde underviist i al min Faders Lærdom; og jeg har seet megen Kummer i mine Dages Løb.

Jeg, Nephi, var født af retskafne Forældre; derfor blev jeg tildels undervist i al min Faders Lærdom; og jeg har set megen Kummer i mine Dages Løb.

Og fra LÆRDOMMENS OG PAGTENS BOG er følgende fra 63. Kap. (Udg. fra 1900):

Giver Agt, o I Folk, oplader eders Hjærter og vender eders Øren hid langt borte fra, og lytter, I, som kalde eder Herrens Folk, hører Herrens Ord og hans Vilje angaaende eder.

Det samme Stykke er i NY AABENBARING (fra 1934) blevet til:

Giv Agt, O I Folk, oplad eders Hjerter. Hør I, som er langt borte. Lyt I, som kalder eder Herrens Folk, hør Herrens Ord og hans Vilje angaaende eder.

Man kan vel hurtigt blive enig om, at det er en betydelig Forbedring, der er sket, set ud fra vor Tids Sprogbrug, — — men

(Sluttes nederst paa næste Side).

SØNDAGSSKOLEN

Maj 1944.

NADVERVERS.

Han tro sin Faders Plan adlød,
blandt os at bo, for os at dø,
en Verden købe ved sit Blod,
og for vor Brøde gøre Bod.

KORLEKTIER

1. Søndag. *For Børn under 10 Aar*
2. Mosebog 20. Kap.: 13. Vers: Du skal ikke ihjelslaa.

2. Søndag. *For Børn over 10 Aar*
Johannes Evang. 3. Kap.: 5. Vers: Jesus svarede: Sandelig, sandelig siger jeg dig, uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds Rige.

3. Søndag. *Junior*
P. B. 63. Kap.: 23. Vers: Men ham, som holder mine Befalinger, vil jeg meddele mit Riges Hemmeligheder, og det samme skal være i ham en levende Vandkilde, som opvælder til evigt Liv.

4. Søndag. *Senior*
P. B 1 Kap.: 24. Vers: Ser, jeg er Gud og har talet det; disse Befalinger ere mine og bleve givne mine Tjenere i deres Skrøbelighed, efter deres Talemaade, at de maatte kunne forstaa dem.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne
K J.

---

saa melder Spørgsmaalet sig, om man bør fortsætte ad denne paabegyndte Vej, Nærmelse af Bibelsproget til det moderne Skriftsprog? For Fuldstændighedens Skyld skal her tilføjes et Forsøg paa at oversætte det samme Stykke til Nutidssprog:

Giv Agt, I Folk, opluk Jeres Hjerter. Hør I, som er langt borte. Lyt I, som kalder Jer Herrens Folk, hør Herrens Ord og Hans Vilje angaaende Jer.

Lad mig sluttelig igen citere Professor Mosbech: »Formaalet med en »litterær« Bibeloversættelse er jo først og fremmest at vække Lyst til at studere de bibelske Skrifter hos saadanne Mennesker, der vanskeligt kunde tænke sig at læse i dem i den gammeldags og fremmedartede Form.«

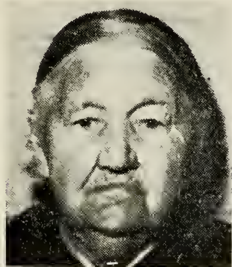
Det kunde være interessant at høre, hvad Søskende mener om dette. Skriv blot, hvad De synes.

Jørgen Schmidt.

LANDET RUNDT.

Aalborg: Fredag den 18. Februar serverede Den kvindelige Hjælpeforening Middag med Dessert for Grenens Gamle. Alt var gratis.

M.H.B.

Aarhus: Aarhus Grens ældste Medlem, Søster Ane Madsen, som bor paa De Gamles Hjem, kan den 5. April fejre sin 90-aarige Fødselsdag. Jeg har i den Anledning aflagt hende et Besøg for at tale lidt med hende om, hvordan det føles at komme op i saa høj en Alder. Alle, som besøger Søster Madsen, ved, hvor lykkelig hun bliver — den Maade, hvorpaa hun siger Goddag, er et sikkert Bevis paa, at man er velkommen, og hendes største Ønske er at tale om Evangeliet. Hendes Daabsgave er Pagtens Bog, og den er hendes et og alt. »Den læser jeg gerne i hver Dag«, siger hun. Paa Spørgsmaalet, om hun føler sig gammel, udtaler hun: »Nej, jeg har aldrig i hele mit Liv haft Læge, men det er lidt daarligt med mine Ben, man kan jo ikke vente andet med den Alder jeg har«.

Søskende i Aarhus vil gerne gennem *Stjernen* ønske Søster Madsen hjertelig Tillykke, vort Haab er, at vi endnu i nogle Aar maa have Søster Madsen imellem os.

F.T.

København: Fredag d. 3. Marts afholdt Søndagsskolen Fastelavnsfest for Børnene. Efter Underholdning var der Tøndeslagning, der gik med Liv og Lyst. Kattedronninger blev to Søndagsskoleelever Annie Rasmussen og Henny Sørensen. Efter Servering fulgte derpaa Dans og Leg under vellillig Assistance af Pianistinden Fru Mary Nielsen. Og til Slut fik hver af Børnene saa overrakt en Gavepose. Man forstaar, at alle var enige om, at det var en god Fest. Ca. 70 var til Stede.

Chr. N.

Missionærfest i København. Den 25. Febr. afholdtes i København en særdeles vellykket Fest til Fordel for »Missionærfondet«. Broder Carlos Andersen, der forestod hele Arrangementet, havde tilrettelagt Aftenen som »en gammeldavs Aften« og denne Idé havde vundet Tilslutning hos saavel unge som ældre Medlemmer.

Nogle delikate Pakker Smørrebrød skænket af Søskende blev solgt ved Auktion og derefter spist sammen med Giverne, og under Spisningen udførtes et kort Program, af hvilket særligt fremhæves Præstationen af vor 74-aarige Str. Harboe, der optraadte med Sang og Dans. Den øvrige Tid anvendtes til »gammeldavs Dans« og det kan siges, at der var Humør og Glæde over alt, saaledes at Br. Andersen fik bekræftet, hvad han forudsagde,

at denne Aften vilde de 90 pCt. af de Tilstedeværende danse. Dette har vi ikke set længe. — Under Dansen blev der solgt forskellige Desserter og Forfriskninger, som venligst var skænket eller tilberedt af nogle af vore gode Venner.

Foruden en uforglemmelig Fest, som allerede har været ønsket gentaget snart, skal det bemærkes, at Indtægten til Missionærfondet blev ca. 150 Kr.

Tak til Deltagere, Bidragydere og Medarbejdere.

WØP.

København: Den 11. April fylder Julie Iven 75 Aar. Hjertelig til Lykke!

Esbjerg: Den 25. Februar viedes Ældste Gunnar Charles Christensen til Paula Vandborg. Vielsen forretedes af Ældste Jes P. Jessen fra Viborg.

Den 12. Marts velsignedes Knud og Gerda Madsens Datter, født d. 17. Feb. 1944 af Ældste Erik Thomsen og fik Navnet Jytte Madsen.

Den 5. Marts døbtes følgende: Finn Jensen af Ældste Erik Thomsen, Haandspaalæggelse ved Ældste Johannes Sørensen. Arne Jensen af Ældste Erik Thomsen, Haandspaalæggelse ved Ældste Ole Vandborg. Lilly Jensen af Ældste Erik Thomsen, Haandspaalæggelse ved Ældste William Pedersen. Inger Jensen af Ældste William Pedersen, Haandspaalæggelse ved Ældste Johannes Sørensen.

BL.

København. Den 5. Marts velsignedes Richard og Eva M. Gregersens Datter, født d. 13. Jan., af Faderen, Ældste Richard Gregersen og fik Navnet Birgit Mary-Ann Gregersen.

Alle ovenstaaende Søskende ønskes hjertelig Tillykke!

Randers. Ældste Alex Nielsen er hæderligt afløst som Grensforstander og i Stedet er indsat Ældste Marius Paulsen.

Silkeborg. Edmund Alfred Enggard Andreasen, Bording, døde d. 22. Januar. Han var født i Aarhus d. 15. Maj 1918 og blev Medlem af Kirken d. 5. November 1933. — Ære være hans Minde!

København. Artiklerne i de sidste Numre af *Stjernen* om »Børnehave eller Legestue under Møderne« er nu resulteret i, at Grenen har bedt Søster Rebecca Schmidt, (som skrev den indledende Artikel!) om at paatage sig Hvervet at lede Arrangementet af Børnepasningen under Møderne. Naar Ordningen har virket nogen Tid, skal vi fortælle nærmere herom.

JS.

GRENSKONFERENCERNE.

Hjørring: — Mandag d. 14. Februar. Det lykkedes i sidste Øjeblik at faa overladt en Mødesal paa »du Nord«, efter at den ordinære Sal Ugen før var taget i Brug til andet Formaal. Ved Mødet blev der talt af Missionspræsident Orson B. West, Distriktspræsident Henry Løjborg og Ældste Alvin Olsen, Aalborg. Tilstede 31. hvoriblandt 8 Ældster.

V.H.A.

Randers: Fredag d. 11. Februar. Mødet overværedes foruden af Missionspræsidenten ogsaa af Distriktspræsident Thorvald Jensen, Aarhus. Rapporter afgaves af de forskellige Organisationer, hvorefter Frk. Riber spillede en Orgelsolo og Thorvald Jensen talte. Derpaa sang Medlemmer af Ungdomsforeningen »Hav Tak for Profeten«, og Missionspræsidenten talte.

A. N.

Aalborg: Lørdag og Søndag d. 12. og 13. Feb. Grenskonferencen indlededes i Aalborg med et særdeles godt Program, fremført at Genealogisk Forening. Bl. a. opførtes et udmærket Skuespil, »Der mangler et Led«, forfattet af Ældste Alvin Olsen. En fuld Sal fulgte med stor Opmærksomhed det interessante Stykke. Om Søndagen fortsattes Konferencen med gode og velbesøgte Møder, Kl. 9, Kl. 10 og Kl. 19. Alt i alt en meget vellykket Konference.

OBW.

FORAARSKONFERENCERNE

Foraarets. Distriktskonferencer vil i Aar falde som følger:

Esbjerg	7.—10. April
Aarhus	14.—17. April
Aalborg	21.—24. April
Odense	30. April—1. Maj
København	5. Maj—8. Maj

Orson B. West.

Opstandelsens Mirakel.

For de fleste Mennesker indbefatter Udtrykket »Nutidsmirakler« en Modsigelse. Endog de, som vil indrømme, at de bibelske Beretninger om Mirakler kan være sande, nægter bestemt, at denne Kraft gør sig gældende i vor Tid. Der er ogsaa mange, som fornægter alle Helbredelser, Tungetale og lignende Tilkendegivelser af Aanden, enten i denne eller tidligere Tidsaldre.

Men det er mærkeligt, bortset fra den almindelige skeptiske Holdning overfor Mirakler, at der er mange, som erklærer sig for kristne og dog fornægter det Mirakel, som er det centrale i Jesu Kristi Evangelium, nemlig vor Herre Jesu Kristi virkelige fysiske Opstandelse.

I store Træk er Menneskets Historie og den Plan, som er lagt for dets Frelse, saaledes som Bibelen forklarer det, denne: Ved Overtrædelsen af en Lov blev Menneskenes første Forældre dødelige, og hver af deres Efterkommere er blevet Arvinger til den samme Skæbne. Ved Guds Visdom blev imidlertid en Forløsningsmetode fra denne Arv tilvejebragt ved Offeret af en, som levede et Liv uden Synd, og saaledes overvandt Dødens Magt.

Den Pagt, som blev sluttet mellem Herren og Abraham, Loven, som blev givet Moses, de mange Formaninger og Lærdomme, som blev givet Israel gennem de forskellige Profeter, alt pegede hen imod dette ene — — Mesterens Komme for »at borttage Verdens Synder«.

Kristi Mission var at befri Menneskeheden fra Dødens Kraft. Han blev korsfæstet, men ved den Magt han havde faaet og gennem sit eget syndefri Liv, var han i Stand til at genforene Legeme og Aand og opstaa som et forherliget Væsen.

Dette er det Budskab, som utrætteligt blev forkyndt af Herrens Apostle: At Menneskene ikke behøvede at frygte Døden og Graven længere, at for Kristi Skyld vilde hvert Menneske engang faa sit Legeme tilbage, og at et Eksempel allerede var givet paa en saa vidunderlig Hændelse. De havde set det, og de vidste det!

Alle kristne Lærdomme er baseret paa denne Opstandelse. Hvad skulde Grunden til vor Tro paa Kristus være, hvis han ikke forløser os fra Døden? Det er Grunden til hans Komme, saadan som det forud var profeteret. Han bærer Vidnesbyrd om sig selv som Forløseren, »Opstandelsen og Livet«. Det er Summen af de apostoliske Skrifter og Forkyndelse efter hans Død. Hvordan kan vi tage imod ham endog som en »stor Lærer,« hvis denne hans største Lærdom bare var en Illusion, som hans første Tilhængere lod sig bedrage af, og som ikke kan godkendes i en »oplyst« Tidsalder?

Jesu Kristi Kirkes første og største Vidnesbyrd er, at han virkelig lever! Den har uopholdeligt fastholdt, at han er Menneskehedens

Frelser, at hans Opstandelse er et virkeligt Faktum, og at alle formedelst hans Mission skal leve efter Døden.

Hvert Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har et urokkeligt, personligt Vidnesbyrd om dette Faktum, og af den Grund symboliserer Paasken for dem en Dybde af Rigdom og Velsignelse. For de Hellige er den første Paaske det hidtidige Højdepunkt i Verdens Historie. I Guds store Plan pegede alle Hændelser efter Adams Fald hen paa denne store Begivenhed. Siden den Tid er al kristen Virksomhed kommet som et Resultat af dette store Mirakel. Det maa være sket, ellers er alle kristne Lærdomme meningsløse.

Til de af den kristne Verden, som gradvis forandrer Kristus fra Menneskehedens Forløser til en Lærer, afklædt sin Guddommelighed, skulde dette Spørgsmaal stilles: »Hvem siger I, Kristus er?« Hvis han kun er et Menneske som andre Mennesker, bemærkelsesværdig kun fordi han gav store Lærdomme, har Kristendommen ingen Berettigelse. Men hvis du bevidner, at han er Guds Søn, Frelseren, da maa du indrømme, at han har Magt til at udføre Mirakler, endog i den Udstrækning, at han kan oprejse hele Menneskeslægten fra Døden, ligesom han har lovet.

Og hvis dette Mirakel er sandt, kan vi da tvivle paa de andre Mirakler, som blev udført af ham og hans Tjenere? Verden i Dag vil gøre vel i at lytte til den alvorlige Advarsel, som Johannes giver: »Jeg ved om dine Gerninger, at du hverken er varm eller kold. — Derfor, da du er lunken, og hverken kold eller varm, vil jeg udspy dig af min Mund.« (Apost. Gern. 3: 15—16.)

Hvis Kristi Opstandelse ikke er et Faktum, hvorfor skulde man da klynge sig til den kristne Lærdoms tomme Skal? Hvis den er det, saa vidn om det for hele Verden og vær ikke bange for at give Gud Magt til at udføre Gerninger, som ligger over den Evne, Menneskene har med deres begrænsede Kundskab. Modtag Kristus fuldt og helt som den, han siger, han er, eller fornægt ham fuldstændig. I dette kan man ikke gaa paa Akkord.

Paasken er visselig den rette Tid for hvert enkelt Menneske til at ransage sin egen kristne Indstilling. Stands et Øjeblik i dine Ofringer, din Faste, dine Møder, dine Bønner eller i at tænke paa dine nye Klæder eller i hvad som helst du gør for at fejre Paasken og spørg dig selv: »Hvem tror jeg egentlig, Kristus er?« Hvis du finder, at du tvivler paa hans Missions Fuldkommenhed, har Kristendommen ingen Betydning for dig. Men hvis du har et Vidnesbyrd om hans Forsoning og Opstandelse, og uden Tvivl ved, at han er vor Frelser, og med et taknemligt Hjerte knæler ned i Bøn og udtrykker din Glæde over hans Værk og forpligter dig til at fremme det, som du bedst kan, da fejrer du virkelig Paaske.

Uden dette Vidnesbyrd er al Glæde over Paasken bare verdslig Hykleri, med det bliver den en Del af den største Glæde, Menneskene kender paa Jorden.

Generalkonferencens Program.

Til at udarbejde og forestaa det omfattende Program til Konferencedagene har Missionspræsidenten nedsat et Udvalg, bestaaende af Orson B. West og to københavnske Ældster, Richard Gregersen og Jørgen W. Schmidt.

Programmet, som det indtil nu er planlagt, strækker sig over alle Dagene fra Søndag den 25. Juni indtil og med Fredag den 30. Af de vigtigere Begivenheder skal nævnes følgende:

Søndag: Præstedomsmøde, Søndagsskole, Gudstjeneste.

Mandag: Møde under Missionærforeningen og Skuespil.

Tirsdag: Mindegudstjeneste og Afsløring af Mindeplade (se Artiklen Side 64).

Onsdag: Heldagsprogram v. Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelser.

Torsdag: Lederkursus.

Fredag: Afslutnings- og Midsommerfest paa Bellahøj.

Særlig stor Interesse samler sig naturligvis om Tirsdagens Program, den egentlige Mindedag. Afsløringen af Mindepladen, der udføres af et af Kirkens Medlemmer, finder Sted tidligt om Morgenen. Mindegudstjenesten om Aftenen vil uden Tvivl blive enestaaende i sin Art. Det er lykkedes at formaa kgl. Kammersanger *Einar Nørby* til at medvirke, og han vil synge tre Sange, der egner sig særligt for Lejligheden, nemlig »En stakkels sorgbetynget Mand«, »I en ukendt Grav« og »Han lever, vor Forløser stor«. Ingen kan vel tvivle om, at det bliver en Oplevelse at høre den store Sanger synge disse Sange.

Men desuden forhandles der med to andre meget fremragende Kunstnere, som vi haaber at faa til at medvirke.

De forskellige Hovedbestyrelser vil alle faa Lejlighed til at samle deres Funktionærer til Møder, idet der hver Formiddag paa Konferencedagene vil blive afholdt specielle Funktionærmøder. Fredag Formiddag vil sluttelig alle deltagende Funktionærer blive indbudt til Fællesmøde under Missionspræsidentens personlige Ledelse.

Det er Udvalgets Opgave at gøre Generalkonferencen til en virkelig Begivenhed i Den danske Missions Historie. Anledningen i sig selv retfærdiggør dette Maal, og vi nærer ingen Tvivl om, at alle Søskende i Missionen vil staa bag os i fuld Enighed om, at ingen Anstrengelser maa skyes for at naa Maalet. Vi nærer alle den dybeste Hengivenhed for Mindet om Profeten, og i Taknemmelighed for hans Offer vil vi samles fra nær og fjern for ved samlet Manifestation at bringe ham vor Hyldest.

Udvalget.

Missionspræsidenten svarer:

Erstatningskaffe.

Det ser ud som om Søskende i stadig større Udstrækning benytter Erstatningskaffe. For mig synes det ganske klart at være en absolut Overtrædelse af den almindeligt hævdede Opfattelse af Visdomsordet. Og i Betragtning af Meddelelsen i STJERNEN 1943 Nr. 9, Side 162 om Fremstilling af dansk syntetisk Coffein i tilstrækkelig stor Mængde til at forsyne al Kaffeerstatning med »en lille Opstrammer«, maa det da være stridende imod Læresætningen »En sund Sjæl i et sundt Legeme« at nyde Erstatningskaffe, som man ingen Garanti har for ikke indeholder Coffein eller andre skadelige Stoffer. Og i det hele taget: Det at søge Erstatning for den forbudne Frugt, kan det siges at være i Overensstemmelse med Evangeliets Aand?

Vi er mange, som vil være taknemmelige for en klar Udtalelse af Missionspræsidenten herom. Paa Forhaand Tak!

Aalborgenser.

Svar: Dette Spørgsmaal har sikkert ligget Medlemmerne paa Sinde. Efter en Del Avisartikler at dømme er megen af Erstatningskaffen ikke videre appetitlig. Hvis disse Artikler er rigtige, maa vi naturligvis afholde os fra disse Erstatninger. Paa den anden Side er der saa gode, naturlige Drikke, at vi ikke behøver at ty til Erstatninger. Jeg personlig har aldrig nydt Erstatningskaffe og har aldrig haft Trang til at forsøge. Jeg holder af en Kop Vand, med eller uden Citron, der for mig er en virkelig Nydelse. Der er foruden saa mange gode og sunde Drikke som Hybente, Mormofolium etc., at vi ikke behøver at drikke Erstatningskaffe, hvis Værdi er tvivlsom.

Orson B. West.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 I

MINDETAVLE

for Joseph Smith.

Afsløres paa 100 - Aars - Dagen

for Profetens Død.

25 - Øres - Indsamling blandt alle Kirkens Medlemmer.

Fra mange Søskende har der været fremsat Ønsker om paa en eller anden Maade at være med til at rejse et varigt Minde for Profeten JOSEPH SMITH, og der er gjort opmærksom paa, at 100-Aars-Dagen var en passende Anledning.

Da vi fuldt ud deler dette Synspunkt, er det besluttet at opsætte en Mindetavle i Forhallen til Kirken i København. Mindetavlen udføres af **Michael Giessing,** Aalborg, og bliver i Marmor. Den forsynes med et Relief af Profetens kendte Ansigtstræk og en passende Inskription. Der kan næppe være Tvivl om, at der paa denne Maade kan vises vor Profet, Kirkens Opretter, Mormons Bogs Samler og Oversætter, en værdig Hyldest.

Dette Minde skal ikke rejses for Kirkens eller nogen Enkeltmands Penge. Det vilde stride mod selve Tankens Idé. Nej, hver eneste dansk Sidste Dages Hellig, der vedkender sig Troen paa Joseph Smith som Profet, Seer og Aabenbarer, skal være med. Rejsningen af Mindesmærket skal være som et Symbol paa vor Samhørighed under Indtrykket af det, som Joseph Smith har gjort for hver Broder og Søster, der er tilsluttet vor Kirke.

Vi appellerer altsaa til alle Søskende! Ikke een gaar fri, Børn og voksne, alle skal være med. Til Gengæld er Beløbet for hver enkelt ikke stort. Der fordres, hvis alle er med, kun en enkelt 25 Øre af hver.

Grensforstanderne er forsynet med Lister, indeholdende Navnene paa alle Grenens Søskende, og vi beder nu Søskende henvende sig til deres Grensforstander for at faa krydset deres og deres Families Navne af som Tegn paa, at de er med i Indsamlingen. Alle Bidragyderes Navne vil senere blive overført til Pergamentruller, som indstøbes bag Relieffet paa dets blivende Plads.

Konference-Udvalget